

Rītvakar Mārtiņam

1940. gada 10. novembrī Rojas zvejnieka Oskara Veidemaņa un viņa sievas Helēnas ģimenē pasaulē nāca jaunākais no astoņiem bērniem, viņu vecāki nosauca par Mārtiņu. Tēvs bija cēlis stipru māju ciema saules pusē meža malā un nosaucis par Dienvidiem, 40. dzimšanas dienas akmeņu no sava zemes gabala aizvedis Rojas ostas būvel.

Tāpat kā visi bērni, arī Mārtiņš agri sāka ganu gaitas, sākumā savās mājās, vēlāk ganīja govis un aitas pie citiem ciema saimniekiem.

Mācīties sāka Rojas četrgadīgajā skolā pie skolotājas Ainas Laubergas, vēlāk Lubezeres skolā. Vasarās gāja ganos, strādāja zivju fabrikā, veda zivis ar zirgu no laivām uz apstrādi. Strādāja arī par mācekli pie elektrīķiem, kāpa stabos, palīdzēja būvēt elektrolīnijas.

Skolā dejojis deju kolektīvā, spēlējis teātri, dziedājis kori. Mācīties Valdemārpils vidusskolā, atklājies, ka zēnam ir sevišķi laba balss, dziedājis solo un kvartetos, privātsundās mācījies spēlēt klavieres. Desmitajā klasē Mārtiņš pārgāja mācīties uz Ventspils mūzikas vidusskolu, kuru beidza 1964. gadā, kļuva par dziedāšanas skolotāju un kordiriģentu.

Pirmā darbavieta — Irlavas vidusskola un bērnu nams — bija laba skola jaunajam pedagogam. Bet gribējās dzīvot un strādāt tuvāk dzimtajai pusei, un 1968. gadā Mārtiņš pārcēlās uz Valdemārpili un no turienes uz Roju. Līdztekus darbam skolā jaunais skolotājs vadīja koru Rojā, Vandzenē, Valdemārpilī. Meitenes gāja uz kora koncertiem ne tikai klausīties mūziku, bet arī sveikt ar ziediem jauno, slaido, simpātisko diriģentu. Taču tas bija vēltīgi, jo savu Intu Mārtiņš sastapa tepat, Rojas vidusskolā. Tagad jau meita Laura turpina ģimenes tradīciju un mācās Ventspils mūzikas vidusskolas kordiriģentu nodaļā. Solveīga mācās Rojas vidusskolas 10. klasē.

Daudz uzņēmības un neatlaidības Mārtiņam vajadzēja, lai, tuvojoties mūža ceturtajam gadu desmitam, kļūtu par studentu neklātnieku Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā mūzikas pedagoģijas specialitātē, kuru ieguva 1983. gadā. Līdz ar to jaunu kvalitāti guva skolotāja darbs. Labākie sasniegumi bijuši darbā ar Rojas vidusskolas jauko un zēnu kori un Valdemārpils pilsētas kori. 1989. gada republikas skolēnu Dziesmu svētkos un koruskatēs Mārtiņš piedalījās ar trijiem koriem, kuri tika atzīti par labākajiem rajonā.

Rojas vidusskolā kā klases audzinātājs ir izvadījis divas klases no ceturtais līdz vienpadsmitajai un šogad sācis trešo audzinātāja darba cēlienu ar piekto klasi.

Skolotājs var daudz stāstīt par saviem bijušajiem audzēkņiem, bet lielākas rūpes tomēr sagādā pašreizējie mazie — 5. a. Viņi vēl nav pieraduši pie vidējo klašu darba režīma, ir ļoti nemierīgi, kustīgi, nav patstāvīgi. Jācenšas viņus pareizi ievirzīt.

Tagad sabiedrībā valda skaļa mūzika, vairs neprotam klausīties. Rojas bērniem raksturīgs skaļums, ir trokšņaini starpbrīžos, bieži vairs neprot cits ar citu normāli sarunāties. Jāveido uzvedības kultūra. Patikami briži ir, kad skolēni grib noklausīties simfoniju līdz galam, lūdz iedot plates uz mājām, lai paklausītos ērģeļu mūziku. Klasē to izdarīt nevar. Labi, ka uz kamermūzikas un citiem koncertiem kultūras namā vecāki nāk kopā ar bērniem.

Tā ir daļa no skolotāja ikdienas rūpēm par savu darbalauku — skolēnu muzikālās un garīgās kultūras veidošanu. Bet atstāsim to darbdienai. Lai svētku un jubilejas dienā skan joki un dziesmas, un vienu no tām — par tirgū pirktu mārtiņprozi — noteikti sāks pats Mārtiņš. Novēlam priecīgu jubileju un lai-

VISI SAKA, VISI SAKA:
MARTIŅDIENA, MARTIŅDIENA;
KAUT VARETU MARTIŅDIENU
AIZ AUSIM NOTURĒT!

DZIED, MANU GAILITI,
PEDEJO REIZITI:
SOVAKAR MARTIŅAM
LIKS TEVI KATLĀ.

MARTIŅS BIJA LABS VIRIŅS
AIZ VISIEM VIRIŅIEM:
NE RUDEN, PAVASAR,
PASA MAIZES LAICIŅA.

MARTIŅS, LABS VIRS,
VERSI KĀVA VAKARĀ;
KATRIŅA, BADASTAKLE,
VISTU CEPA PELNOS.

MARTIŅS BIJA NABADZIŅS,
ATIJAS BALTU KUMELIŅU,
ATIJAS BALTU KUMELIŅU,
CIETU ZEMI KAPADAMS.

NACIET SURPU, PUISI, MEITAS,
MARTIŅDIENU NOSVINĒT,
IR MAN ZOSIS, IR MAN MAIZE,
IR MAN SALDS ALUTIŅS.

(TAUTASDZIESMAS)

mīgus turpmākos dzīves gadus mūsu ilggadējam darbabiedram, skolotājam Mārtiņam Veidemanim un priecīgus svētkus visiem Rojas puīšiem, vīriem un zē-

niem, kuri nosaukti šajā skaļstajā latviskajā vārdā!

G. Beltiņš,
Rojas vidusskolas direktora
vietnieks mācību darbā

Attēlos: Mārtiņš Veidemanis un Valdemārpils jauktais koris kolektīva jubilejas svinībās. Foto no E. MORNIEKA arhīva